

Ne Oluyor Bu Kızlara

– Sami Biber · 16 Şubat 2017

Yazıyı "Hayvanlara ait hikayeler bölümünde yazdım. Neden böyle yaptım? okuyunca anlayacaksınız.

Biz öğretmenler zaman zaman yaptığımız veli toplantılarında ya da özel olarak çocuğunun durumu ile ilgili bilgi almaya gelen öğrenci velilerine genel olarak öğrencilerin notlarına bakarak bir şeyler söyledik.

Notları iyiyse zaten mesele yoktu. " Maşallah maşallah. Zehir gibi bir oğlunuz/ kızınız var. Ben kendisinden ziyadesiyle memnunum." derdik. Anne ya da baba da " Hocam! Tamam derslerine çalışıyor ama hiç yemek yemiyor. Sabahları iki yumurta kaynatıyorum yesin diye, dönüp de bakmıyor bile" der, biz de "Amaaaann dert ettiğin şeye bak. O yemiyorsa getir ben yiyeyim. Böyle şeyleri de kafana takma" Diye veliyi mutlu ve evladından emin bir şekilde evine sepetlerdik.

İlle velakin öğrencinin notları kötüyse durum oldukça değişirdi:

" Sayın veli. Evladınız bizi ediyor deli. Derslerine çalışmıyor. Disipline uymuyor. Sürekli ceza sahası içinde dokuz kusurlu hareketin hepsini birden yapıyor. Hatta öyle ki dokuz kusurlu harekete on dokuz daha ekliyor." Diyerek zavallı veliyi ezim ezim ezer, ince eleklerden süzerdik.

Adamcağız, ya da kadıncağız " Hocam! Ne yapmam lazım?" Diyerek son bir ümitle oğlunun ya da kızının ileride bir doktor, mühendis, hakim, en azından bir öğretmen olabilmesi için neler yapması gerektiğini, yani kendisine ne gibi görevler düştüğünü sorduğunda da " Evladınızla ilgilenin. Onun sorunlarını dinleyin. Kimlerle arkadaşlık kuruyor takip edin" Filan gibi cümleler sarfederdik.

Tabii ki bu sarfettiğimiz cümleler askıda cümlelerdi. Ergenlik çağında bir çocuğu takip etmek bir nebze olsa da mümkün olsa bile, ergenlik dönemini atlatmış bir gencin takip ve kontrolü diye bir şey neredeyse imkansızdır. Hele de o genç liseyi bitirmiş, bir üniversiteye kapağı atmışsa artık ona " Şununla arkadaşlık etme, şuralara filan gitme. Aman evladım sosyal medyaya takılma" Demeniz, deseniz de çocuğunuzun aldırış etmesi neredeyse söz konusu bile değildir.

Öte taraftan şimdilerde neredeyse idam fermanı boynuna asılmış olan " mahalle baskısı" denen

mefhum tamamen ortadan kalktığı için, yani efendim gençler artık birer birey oldukları için bizim delikanlılık dönemlerimizde mahallelerdeki abiler ya da amcalar gibi onlara " Kızım/ Oğlum ayıp değil mi? Sokak ortasında böyle fosur fosur sigara içilir mi?" Demek de " Ne ulan o kıyafetin? Öğrenci misin soytarı mı?" Demek de mümkün değildir. Onlar artık birer öğrenci, birer kız ya da erkek, hatta insan bile değillerdir. Her birisi başlı başına bir bireydir.

Fiilen öğretmenlik yaptığım yıllarda en çok üzerinde durduğum konuların başında kız çocuklarının okutulması gelmiştir. Bunun çok mücadelesini yaptım. Kız çocuklar mutlaka okutulmalı " Benim ekmeğimi yiyorsun ulan. Ben ne istersem onu yapmak zorundasın" Diyen hanzolar karşısında boynu bükük, bîçare olmamalıydı.

Çok şükür bu gün artık en ücra köylerde bile anne babalar kız çocuklarının da okuması gerektiği fikrine en azından eskisinden daha fazla ilgi göstermektedirler. Yani Kız çocuklar artık okuyorlar. Okumasına okuyorlar ama velilerin yürekleri ağzında yine.

Her ne kadar veliler desem de artık on sekiz yaşını aşmış olan üniversiteli kızların çok büyük bir bölümü yaşadıkları şehir, ilçe ya da köyden ayrılıp bir başka şehirde ya öğrenci yurtlarında kalarak ya da bir kaç arkadaş bir ev tutarak okul hayatlarını devam ettirmektedirler. Yani anne baba denetimi denen olay neredeyse sıfır. İşte anne- babaların yüreklerini ağzına getiren durum da bu.

Velhasılıkelam kız çocuğunu okutmuyorsun dert, okutuyorsun ayrı bir dert. Niçin mi dert? Aşağıda yazdıklarımı okuyunca anlayacaksınız.

Anne baba, kızı okusun, bir iş gücü sahibi olsun. En azından ekonomik bağımsızlığını elde etsin diye elinden gelen her imkanı kullanıyor. Kızları da okuyor, liseyi bitiriyor, bir üniversiteye kapağı atıyor.

Mesela 24 Yaşındaki Hasibe H. Karadeniz Üniversitesi Mimarlık Fakültesi öğrencisi oluyor. 19 Yaşındaki Nurcan Ç. Hukuk Fakültesi ve yine 19 Yaşındaki Mihriban Y. ise Mühendislik Fakültesi öğrencisi...

Bu üç kız twitterde başka üç kız ile tartışıyorlar. Diğer üç kızdan 24 yaşındaki Kübra T. Trabzon Hava Limanında yer hizmetlerinde görevli.24 Yaşındaki Esra K. Sigortacı, 25 Yaşındaki Gülbahar B. ise ilaç mümessili.

Kızlar twitterde bir hayli tartışıp birbirlerine küfürler ve hakaretler savuruyorlar. Ancak bizler artık " Yahu kız kısmı da küfür eder mi?" Demiyoruz. Ederler. Onlar artık bizim zamalarımızdaki gibi kız çocuklar değil her birisi bir birey. Küfür de ederler kavga da. Erkek kısmı yapınca iyi de

kız kısmı yapınca mı kötü? Edecekler elbet.

Sonra?

Sonra Hasibe, Nurcan ve Mihriban sanırım " Ulan g.tünüz yiyorsa verdiğimiz adrese gelin de kozlarımızı paylaşalım" Diyor. Biz yine şaşırıyoruz üç kızın, başka üç kızı kavgaya davet etmesine. Çünkü artık parklarda, bahçelerde, futbol stadyumlarında, sokak ve caddelerde kızların saç saça, baş başa birbirlerine girmesi, küfürlerin havalarda uçuşması, hatta kızların erkeklerle kavga etmeleri, ya da çeteler kurarak kızlı erkekli kavgalar yapması vak'a-i adiyeden olaylar. Yani erkek milleti artık " Kızım senin ne işin var elinin hamuruyla kavga olayında?" demiyor; tam tersine " Yapıştır Hanife. Gebert o şıllığı " diye gaz veriyor kızlara.

Neyse...Kavga davetini alan Kübra, Esra ve Gülbahar'ın normal şartlarda "Sizin evinize gelecek kadar salak mıyız biz? Tarafsız bir saha belirleyip orada kapışalım" demesi gerekiyor değil mi? Ama yok. Alt tarafı üç tane üniversite bebesinin mi hakkından gelemeyecekler? Onlar mektapliyse kendileri de alaylı. " Tamam ulan geliyoruz" Diyor ve üniversiteli kızların verdikleri adrese, yani onların evlerine gidiyorlar.

Kübra, Esra ve Gülbahar, sanki altın gününe gidiyorlarmış gibi yanlarına herhangi bir silah almıyorlar ki işte bu noktada erkeklerden almaları gereken bir hayli ders olduğu da kesinlikle ortaya çıkıyor. Erkek milleti bir kavgaya böyle mi gider? Sanki podyumda mankenlik yapacaklar mübarekler. Erkekler olsa yanlarına en azından bir Haydar alırlar. Ya da ne bileyim muşta, saldıрма, hatta bulabilirlerse bir on dörtlü...Yani anlayacağınız Kübra, Esra ve Gülbahar'da aslan gibi yürek var ama tedbir denen olay sıfır.

Kübra, Esra ve Gülbahar'ın geleceğinden kesin olarak emin olan Hasibe, Nurcan ve Mihriban ise en azından mutfaktan bir iki teflon tava alacaklarına çok daha farklı bir silahla onları beklemektedir : Biber Gazı.

Biber gazı her ne kadar erkek kavgalarında racona ters ise de kadın kavgalarında racona ters bir durum değildir. Hatta erkek kavgalarında ısırma, tırmalamak, saçlardan çekmek de racona terstir ama kadın kavgalarının vazgeçilmezlerindedir.

Bu arada sanırım mektepli ile alaylı farkını da görmektesiniz. Mektepliler bilimin insan hizmetine sunmuş olduğu en etkili " Etkisiz hale getirme" aracından faydalanmayı aklederken alaylılar hâla eski metod olan yumruk ve tekme ile etkisiz hale getirme metodunu takip etmekte.

Kübra, Esra ve Gülbahar, kendilerine verilen adrese geliyor. Hasibe, Nurcan ve Mihriban, gelen bu aziz(!) misafirleri içeri buyur eder etmez ikramlara başlıyorlar. Önce biber gazı. Ardından

Allah artık ne verdiyse. Tekme tokat, yumruk, diz ve kafa...Mektepliler o konudaki derslerini adeta sular seller gibi ezberlemişler.

Artık mekteplilerin evi tam bir korku evine dönüşüyor ki "Yer demir, gök bakır" Deyim anlayın siz durumu.

Kübra, Esra ve Gülbahar komalık bir vaziyette kör kötürüm oradan çıkıyorlar. İçlerinden ikisi (hangileri bilemiyorum) hastanelik durumda olduğundan hastaneye kaldırılıyor. Birinin burnu kırılmış, ötekinin de dişlerinde yer yer eksilmeler olmuş vaziyette. Üçüncüsüne de girişmişler ama o az hasarlı.

Fakat..Olay bununla bitmiyor.

Kübra, Esra ve Gülbahar'a feci bir dayak atan Hasibe, Nurcan ve Mihriban'ın attıkları bunca dayağa rağmen öfkeleri soğumamış. Nitekim içlerinden Mihriban, yani geleceğin mühendisi olacak olan kız, kendisine ait " Sinsirella" adlı twitter hesabından şöyle yazıyor:

" Bu işler menşin (mention) atmaya benzemez. Az önce menşin atan kızlar iki dakika önce evden kan revan içinde çıktılar."

Geleceğin mimarı Hasibe ise "Eve, dövmeye gelmişler. Çay mı ikram etseydik?" Diye yazıyor olaydan sonra.

Daha da bitmedi.

Hasibe, Nurcan ve Mihriban evlerinde gerçekleşen bu dayak atma olayını videoya kaydedip sosyal medyada paylaşmışlar.

Peki sonra?

Sonra bu üç dayakçı kız tabii ki kanun karşısına çıkmış. Haklarında kasten yaralama, hakaret ve tehdit suçlarından işlem yapılacaktı. İçlerinden Nurcan geleceğin hukukçusu olacağına göre sanırım güzel bir savunma hazırlar. Tabii ki hazırlayabilirse bunca delili bizzat kendileri adalete sunduktan sonra.

Ve son olarak...

Üç dayakçı kızdan Mihriban'ın sosyal medyada paylaştığı çeşitli paylaşımlar incelendiğinde 2013 ve 2014 yıllarında devlet büyüklerine hakaret ettiği görülmüş ve o suçtan da yargılanacak.

Velhasılıkelam Nurcan ve Hasibe bu dayak olayından yırtar belki ama Mihriban tam anlamıyla ayvayı yedi.

Noktayı koyalım: Gerçekten de ne oluyor bu kızlara?